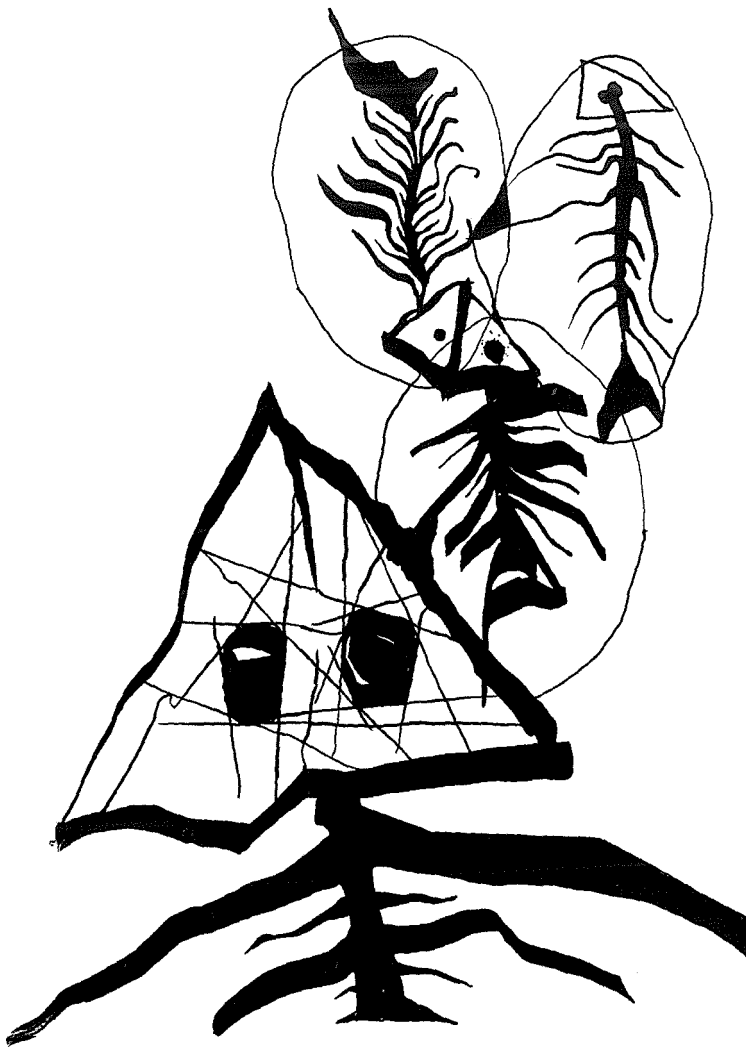

[063423350]

RYBA SMRDÍ OD HLAVY

EDICE KAMUFLON

063423350

RYBA
SMRDÍ
OD
HLAVY

(básně z let 1984-1994)

NAKLADATELSTVÍ
KULTURNÍHO
SDRUŽENÍ
UNARCLUB
LS+D
[HRANICE]
1994

Text
(c)
063423350
[* 6. 10. 1974]
Illustrations

(c)
Tokio Nebeský P.C.
1994

Typography
(c)
Tokio Nebeský P.C.
1994

*

Editions
(c)
Nakladatelství Kulturního sdružení Unarclub
LS+D
1994

PŘEDMATURITKA

Chci být mouchou,
kterou princ vysvobodí z pavučiny,
chci být láškou z nevratného skla,
aby mě vylili a odhodili do kontejneru,
chci být velkým stromem,
jenž byl napaden škůdcem,
a tak ho dřevorubec pokácel.
Oni všichni mají totiž pokoj.
Já mám sice taky pokoj,
ale tam všude straší maturita,
ze které mě princ nevysvobodí,
kterou nevylijí.
a která nezmizí mým skácením.
Nejradši bych chtěla být mouchou,
která zmlátí pavouka a uletí,
nebo taky láškou od piva,
která vyskočí z nákupní tašky,
sama se otevře a vyleje na ulici...
a hned je jí líp,
koneckonců být stromem,
který větvemi vyšachuje škůdce,
by taky nebylo marné.

Nakonec asi nechám zmlátit
svůj mozek Jé Čé Dé ÓEN a Á,
pak ho vylíjí, otevřu se
a vyletím,
a pak budu mít konečně pokoj.

KAMARÁDKA

Proč chvěje se mi hlas,
když s Tebou mluvím,
proč svírá se mi srdce,
když Tebe vidím.

Jsi světlo v mé temnotě,
jsi slunce v mém stínu,
jsi víc než myslíš,
miluji Tě...

Tato slova sama do pera mi jdou,
ale city uzavřeny mi asi zůstanou,
nemůžu Tě milovat,
když kamarádka 4 roky už Tě miluje,
ale kdo mi to může zakázat,
kde zůstávají naděje?

Chci na Tebe zapomenout?!
Ale jak? Když Tě pořád vidím.
Tvé oči přitahují
a jí tvé pohledy závidím.

Tak co mám dělat,
když nepřestávám Tě milovat,
vždyť city se nedají
naplánovat!

LOUČENÍ S LÁSKOU

Šíleně zamilovaná jsem do Tebe byla
a nevím, jestli ještě jsem,
pět měsíců mě láska k Tobě chránila
a najednou mám dojem, že to byl jen sen.

Chci se od Tebe odmilovat právě teď,
protože mi nic jiného nezbyvá,
něco mezi námi staví zeď,
asi Tvé srdce, které mě tak odbývá.

Proto chci skončit to mé další zamilování,
byla jsem a jsem naivní a zasněná,
proto chci skončit těch 5 měsíců naděje a zoufání,
protože od Tebe nepřišla a už asi ani nepříjde
ozvěna.

Léč eb na Nic

*Tak trochu samoty,
pod lampou na boty
dívá se blázen,
pak padá na zem.*

LÍTOST

*Viděl jsem kosa krásně zpívat
a slyšel jsem kukačku kukat.
Na toho kosa stále chtěl bych se dívat,
i když by se mi při jeho zpěvu chtělo plakat.*

*Ano, vzpomínám na tebe má lásko,
ta kukačka nám kdysi sto let lásky vykukala.
Ano vzpomínám na tebe má krásko,
ta kukačka už nekuká
a já jen vzpomínám na tvé vlásy,
které má ruka kdysi hladívala.*

POHÁDKA LĚTA

Na louce si tančí víly
se závoji krásnými, suknicemi bílými.
To nejsou víly, jsou to sedmikrásky,
které bych natrhala komukoli z lásky,
protože jsem šťastná,
že už léto je tu,
že sluníčko svítí
a louka je plná květů.

Děti se koupají v Domašovském rybníku,
slepičky vesele kdákají v kurníku.
Malinké koťátko vyšlo si na výlet,
k němu se připojil barevný motýlek.
"Kam jdete?" Ptal se pes Alík.
"Už je nám horko, jdeme deštík najít."

Sluníčko to uslyšelo
a na svět se urazilo.
"Mrakům rychle vládu předám,
ale tepla vám už nedám!"

PRAVDĚ NA PAMÁTKU

Mé slzy stékají do srdce,
kde hoří lítost zažehnutá Janem,
byl to krásný kluk, a
upřímnost jeho očí hladila čistým ránem.

Poznával Labyrint světa,
který člověka nutí uzavřít se do sebe,
a srdcem a mozkiem proudila mu věta:
"Pravda jen pravda je tu pro Tebe!"

Pláčeš, vzpomínáš a víš, že asi nemohl jinak,
nebyl nikdo, kdo by byl s ním,
Ježíš, Hus, Palach, Zajíc,
to nebyly sebevraždy,
kruté vraždy lidmi:
z jednoho člověčího rodu.

Mé slzy stékají do srdce,
kde vypalují čtyři nápisy:
"Toto je mé tělo, které se za vás..."
"Pravda zvítězí..."
"Ať moje pochodeň zapálí vaše srdce..."
"...jen tak budem žít dál..."

TŘI TEČKY

Něha se vyčerpala
a srazu není nic,
dala jsi mnoho z mála,
co bude, tři tečky, uvidíš.

Dva satelity na paneláku
řikají, že jste taky dva,
tak otoč klíčem,
vem do ruky páku,
jak jednoduchá je to hra.

IRONIE OSUDU

Osud se mi vysmívá,
do cesty staví mi
nešťastná zamilování.
Špendlíkem přiráží mě ke zdi,
bolí to, trpí to, pláče to,
osude, ironiku, prosím tě, brzdi.

HLEDÁNÍ BÉT-ELU

Vlastně jen tak bloudím tmou a myslím na Bét-el.
Padám ze schodů a chci se zachytit zábradlí,
to přede mnou ustupuje a najednou náraz - "nevadí!"
Otevírám oči a vidím obrovský výtah,
nedá mi to, nasedám, jedu výš,
vtom zhasli elektriku - "spíš?"
Ne, jen padám do poschodí tmy,
ale je tam práh.
Čistím si boty, vcházím,
záblesk naděje - "ale pak nic!"
Utíkám, zakopávám, něco mi podráží nohy,
zkusit to zase jinak,
ale poroučejí se vlohy. - "co vlastně teda?"
-"Vlastně jen tak bloudit tmou a myslet na Bét-el!"

PANTA RHEI

*Jsem den, který spěje k noci
a těší se z probuzení.*

*Jsem noc, jež míří ke dni
a přesto miluje snění.*

*Jsem měsíc, který končí
a v jiném začíná.*

*Jsem rok, který uletí
tak rychle jako příčina.*

*Jsem nekonečno
milující kalendářní jména.*

*Jsem ještě dívka
a už cítím se být žena.*

LAZAR

Už tě radši nikdy nevidět,
den bude sice jako pohřebácký vůz
PRÁSK, vyjedu si na výlet.

Jestli potkávat tě budu dál,
pohřbená zaživa,
věčně se křísit v bolesti,
kdo si to se mnou zase hrál?
Proč říkám lásce rozcestí!?

ZTRÁTY

Ztrácím Tě...
všude kam se podívám.
Svět je prázdný
a já přeplněná něhou.
Ztrácíš se,
když slzami se usmívám,
vím, že tu nejsi,
přece tě cítím,
miluješ? Kterou?

BLUDNÉ KOLO

*Potápíš se,
nezadržitelně se řítíš ke dnu,
bublínky vyplouvají nahoru,
a tak si občas někdo uvědomí,
že se s tebou stala změna.*

*Klesáš
a nikdo ti nepomáhá,
nemůžeš udělat nic,
jen se nalívat vodou,
snad ti někdo hodí kolo.*

JESTLI...

*Jestli zítra přijdeš,
vlasý si učešu tak,
že žádný mizogyn mi neodolá.*

*Jestli opravdu přijdeš,
nechám si domů ujet vlak
a do vlasů si včešu mořské vlny
a ony se budou nadouvat
směrem k Tobě.*

*Jestli skutečně přijdeš,
celá se obléknu do vodopádu
a řetízky horských proudů
do balíku v duši si Tě svážu.*

POHRDÁM ZEMSKOU GRAVITACÍ

Pohrdám zemskou gravitací,
brání mi k tobě vzlétnout,
chci létat jako tažní ptáci
a ne bez lásky zhebnout.

Chci odtáhnout tam za oceán,
hledat tě v pouštní krajině,
i když tě skoro vůbec neznám,
létat a věřit baví mě.

Musím se vrátit, není čas
a doma už se bojí naši,
po kapsách marně hledám pas,
díky své touze jsem v pěkné kaši.

NIČÍME

Ničí mě láska
jak světlo ničí tmu.

Ničíme lásku
skutečnosti v snu.

Ničí mě láska
nemůžu být.

Ničíme lásku
chce se jí výt.

ASTRONOMICKÁ LÁSKA

Čekám tady na Tebe roztoužená,
stojím a čekám na Tvé pohlazení,
cítím, že přede mnou roste křišťálstěna,
ale její rozbití pro Tebe nic není.

Procházím se zámek snilků bláznivých
a jen Tebe po všech komnatách hledám,
potkávám jen milióny bláznů opilých,
kteří se z touhy upnuli k astrovědám.

V každé komnatě hledá svou hvězdu
hvězdář Adam
a v každé komnatě hledá Eva
svého hvězdáře,
a tak i já oknem do kosmu padám
a toužím,
abys mé oči našel v louži vesmírné záře.

KÁVA

Hladila jsem muže na obrázku,
když jsem předtím o něm četla rozhovor,
uvědomovala jsem si divnou lásku,
kam "mrtví milovati nemohou?"

Pak jsem mu uchopila svou rukou
prsty se lžící ponořenou do kávy,
lžičce se pohla a s mokrou realitou
se káva vylila - rovnou do hlavy.

ŽIVOT V KALAFUNĚ

Dej si kalafunu proti světlu
a dívej se do ní - jak houslově se třpytí
možná, že se zase hloupě pletu
ale nevidíš v ní trochu způsob svého žití?

Světlo se v ní láme - nahoru a DOLŮ
a místy se vlastně nic netřpytí
vždyť i my všichni klesáme občas spolu
a jeden druhého se nechytí.

Dívám se teď do ní z jiné strany
a všechno světlo směrem vzhůru
naivita - jako naivita čisté panny
to se prý lidé konečně spojili
ve strunovou šňůru.

KOUSEK TRIČKA NEBO CHLOUPEK Z KŘEČKA

Nechci se s Tebou chlubit po ulicích,
i když by se všichni otáčeli,
nevadí mi, když spolu odjedem tam,
kde neucítím ani jedno dívčí oko závisti,
i když dřív by mě asi tato závist těšila.

Klidně s Tebou budu tam,
kde nebude nic - jen ty a já.
Tam nebudou písně.
Tam nebudou knihy.
Tam nebudou obrázky.
Tam nebudou mušle.
Tam nebude kamarádka.
Tam nebude sestra.
Tam nebudou rodiče,
tam budeš jen TY
 ...a JÁ
 ...a BŮH - nám dá vše.

Ale jestli mě začneš mít dost,
tak si radši vem toho svého medvídka,
kterému suší lidé říkají pes
a taky křečka se jménem Křečík
a tričko s Jiránkem.

Ale jestli budeš chtít
z našeho nic odejít,
slib mi, že aspoň kousek trička,
nebo chloupek z křečka
mi tam v mém nic necháš.

POUŠŤ

Zlatavý písek se slévá do cesty
a lidé tam sní o krásné fata morganě,
myslí na perly, které se kdesi v dálce
klouzají rovnou do dlaně.

Ruce je pohlcují prsty,
a ony v nich nechávají modré stopy
a někde na severu vyrůstají modré mosty,
které vzkřísí všechny pouštní hosty.

UŽ JE PRYČ

probudil se s ranní mlhou,
nepřišel,
a tak píšu vyschlou tuhou...
na okno jako na pomník
a za oknem je pohřbena láska.

PRÁZDNOTA

Když odchází ti slunce ze života
tak nepláčeš a nic tě nebolí
nejsi však nic, snad prázdná bota
která utíká pryč do polí

Den obrací ti smutnou stránku
což skoro vůbec nevnímáš
jen do sklenice hodíš slánku
a toužíš jako Mesiáš

ZTRÁTY

Kdo vrátí jí ten okamžik,
kdy viděla ho poprvé?

Kdo vrátí jí ten okamžik
kdy usmál se na ni - silvuplé?

Kdo vrátí jí ten okamžik,
kdy mluvila s ním - ztracené?
Zdá se být všechno,
pánové!

ZMOKLÉ BŘÍZE

Ptám se Tě zmoklá břizo, kdo je to,
že Tě tak vyvedl z míry
a kymáci s Tebou, kdykoliv se mu zachce?
Neodpovídej mi, neumíš to a já to stejně vím.
- obyčejný vítr,
který Tě neobtěžuje jen z pouhé nudy,
ale i z nutnosti pohrát si s někým,
hraje si s každým, tak proč ne s Tebou?
Vždyť jsi tak krásná a důstojná svým vzrůstem
a určitě ho svádí i Tvé větve.

Neplakej, nemůžeš za to,
jsi příliš slabá na to - ubránit se mu
a ani já jsem se břizo neubránila
i mě někdo vyvedl z míry, nebyl to sice vítr,
ale umí to stejně dobře jako vítr s Tebou,
jen se Tě dotkne, celá se roztřeše.
Je to "dřevorubec",
jehož oči mě svým pohledem podťaly
a já padám kdesi neznámo kam, do nekonečna,
ale to nekonečno jednou skončí
a já dopadnu na tvrdou zem
a bude to strašně bolet.

DIAGNÓZA? zlomená duše -- smutek, prázdno, samota.

DATUM ÚRAZU? 15. červenec 1991

ZPŮSOB LÉČBY? ...nevyléčitelné, snad jen možnost
- výskyt nového "dřevorubce",
který stejně okouzlí,
ale který bude chtít
padat do nekonečna s Tebou.

RIZIKO LÉČBY? ...opětný pád na tvrdou zem

Břízo, mám strach,
bude ještě někdo umět
podtínat mě svým pohledem tak,
abych padala do nekonečna?
Bude se ještě někdo umět usmát tak,
abych cítila
jak ve mně z poupat vykvétají horké červené růže?
Bude ještě někdo, kdo se mnou bude
umět tak krásně mluvit o BOHU, o Kristu?
Břízo, bude vůbec ještě někdy někdo?

Zmoklá břízo, hraj si klidně dál se svým větrem
a buď ráda, neboť na Tebe nikdy
nepřijde "dřevorubec",
který by Tě podťal a Ty bys spadla na tvrdou zem.
Buď šťastná s větrem, který v těchto končinách
nemá tu moc uvrhnout Tě do LABYRINTU VZPOMÍNEK.

OBSAH

(5)	Předmaturitka
(6)	Kamarádka
(7)	Loučení s láskou
(8)	Léčebná Nic
(8)	Lítost
(9)	Pohádka léta
(10)	Pravdě na památku
(11)	Tři tečky
(11)	Ironie osudu
(12)	Hledání Bét-elu
(13)	Panta rhei
(14)	Lazar
(14)	Ztráty
(15)	Bludné kolo
(16)	Jestli...

	(17)
Pohrdám zemskou gravitací	(18)
Ničíme	(19)
Astronomická láska	(20)
Káva	(21)
Život v kalafuně	(22)
Kousek trička nebo chloupek z křečka	(23)
Poušť	(24)
Už je pryč	(24)
Prázdnota	(25)
Ztráty	(26)
Zmoklé bříze	
	(29)
Obsah	

EDICE KAMUFLON

RYBA SMRDÍ OD HLAVY

napsala 063423350

ilustroval a typograficky upravil
Tokio Nebeský P.C.

*

v Hranicích roku 1994 vydalo
Nakladatelství Kulturního sdružení Unarclub
LS+D

*

edice *Kamuflon*
svazek 2
řídí *Jiří J.K. Nebeský*

NAKLADATELSTVÍ KULTURNÍHO SDRUŽENÍ UNARCLUB LS+D
nabízí

KLOFÁČ (1992)

[osm hranických autorů Okruhu se představuje]

UNARCLUB: HRY I (1992)

[tři dramatické texty divadelníků z UC]

S. M. DIVIAK: ČÍNSKÉ VARIACE (1992)

[humorné prózy polozapomenutého]

UNARCLUB: SVĚŽÍ VÁNEK (1994)

[první román napsaný roboty]

GROŠÁK: BÍLÁ SLÍPKA (1994)

[Zpěvák hrabě Grošák von Gulína se představuje]

R. BORTEL: NĚCO ZA NĚCO (1994)

[první svazek edice Kamuflon]

RADEK TUMLÍŘ: DEVĚT RŮŽÍ (1994)

[mimořádná poezie mimořádného člověka]

UNARCLUB 1989 - 1994 (1994)

[sebrané projevy z výročních schůzí UC]

uvedené tituly lze
objednat
na adrese

Nakladatelství
Kulturního sdružení Unarclub
LS+D
Hviezdoslavova 18
Hranice
753 01

063423350

M R A K Y

Vždycky jsem se mraků bála,
ale dnes chci být horská skála,
na kterou padnou a ovlaží.

Vždycky přicházela úzkost,
když do oken padal nezvaný tmavěmodrý host,
ale teď chci se do mraků obléci.

Vždycky jsem zatahovala roletu,
nevěděla jsem, že se k nim jednou připletu
a stanu se jejich součástí...